ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΕΝΟΣ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΙΜΟ ΚΑΡΝΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Μιὰ συνέντευξις τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Τζῶρτζ Μάντλεϋ μὲ τὸν πρωταθλητὴ τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐντυπώσεις τοῦ Πρίμο Καρνέρα ἀπὸ τὸ Νέο Κόσμο. Ἡ ὥμορφη καμαριέρα τοῦ ξενοδοχείου του καὶ τὸ στοίχημά της. Μιὰ ἐπίσκεψις στοὺς «λευκοὺς πάνθηρες». Ἡ ἐξομολογήσεις τοῦ πρωταθλητοῦ γιὰ τὴ Μύρνα Λόϋ. Ἐρωτες καὶ ἔργια. Γιατὶ νίκησε ὁ Μὰξ Μπάερ.

ΥΤΕΣ τὶς μέρες κάνει τὸ γῦρο τῆς Εὐρώπης ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα τῆς Ἀμερικανικῆς παραγωγῆς, τὸ φίλμ «Ὁ ἄνδρας ποὺ Κάθε μιὰ Ποθεῖ», στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστεῖ ἡ Μύρνα Λόϋ κι' ὁ Μὰξ Μπάερ. Τὸ πρωτότυπο αὐτοῦ τοῦ ἔργου, εἶνε ὅτι χαρίζει στοὺς θεατὰς δραματικὲς στιγμὲς συγκινήσεως, γιατὶ παρουσιάζει ὁλόκληρο τὸν πυγμαχικὸ ἀγῶνα τοῦ Πρίμο Καρνέρα καὶ τοῦ Μάξ Μπάερ. Ὁ πρωταθλητὴς τῆς Εὐρώπης κι' ὁ πρωταθλητὴς τῆς Ἀμερικῆς, ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ τὴ γιγαντομαχία, ἀνεκηρύχθησαν ἰσόπαλοι κι' ὁ καθεὶς διετήρησε τὸν τίτλο του καὶ τὴν ἀδαμαντοστόλιστη ζώνη του. Καὶ ὁ Πρίμο Καρνέρα, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐνθουσιώδη παραμονὴ στὸ Νέο Κόσμο, ξαναγύρισε στὴν Ἰταλία, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι σὲ μιὰ προσεχῆ «συνάντησι» μὲ τὸν Μάξ Μπάερ θὰ ἔχη καλύτερη τύχη.

Ποιὲς ὅμως εἶνε ἡ ἐντυπώσεις τοῦ διασήμου πυγμάχου ἀπὸ τὸ Νέο Κόσμο; Ποιὰ εἶν' ἡ γνώμη του γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς; Αὐτὸ θέλησε νὰ ἐξακριβώση ὁ Τζωρτζ Μάντλεϋ, ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ περιοδικοῦ «Μάτς» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος συνώδευσε τὸν Πρίμο Καρνέρα ὡς τὴν Ἰταλία. Ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ τὶς συγκινήσεις τῆς ἐπιστροφῆς, ὅταν ὁ διάσημος πυγμάχος κλείστηκε στὸ μικρὸ ἐξοχικὸ σπίτι του γιὰ νὰ ἡσυχάση, τὸν ἐπεσκέφθη καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν πείση νὰ γράψη τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο γιὰ τὸ «Μάτς», τὸ ὁποῖο σήμερα κάνει τὸν γῦρο τῶν ἀθλητικῶν περιοδικῶν τοῦ Νέου Κόσμου κι' ἔχει τὸν τίτλο «Ἡ περιπέτειες τοῦ Πρίμο Καρνέρα στὴν Ἀμερική». Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἐξομολογεῖται ὁ πασίγνωστος πυγμάχος:

«Ὅταν πάτησα τὸ πόδι μου στὴ χώρα τῶν οὐρανοξυστῶν, ὁ ἥσυχος κι' ἀφωσιωμένος μάνατζέρ μου, ποὺ πάντα μοῦ μιλοῦσε μ' ἐξαιρετικὴ εὐγένεια, ἄλλαξε ξαφνικὰ διαγωγὴ ἀπέναντί μου:

—Πρίμο, μοῦ εἶπε, θέλω νὰ μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι θὰ μ' ἀκοῦς τυφλά. Ἔτσι μονάχα θὰ δεχθῶ ν' ἀποβιβασθῶ στὸ Νέο Κόσμο. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει συγκεντρωμένους ὅλους τοὺς πειρασμοὺς κι' ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς Εὐρώπης. Λατρεύει κυριολεκτικῶς τοὺς πρωταθλητὰς καὶ τοὺς θεωρεῖ ἐθνικοὺς ἥρωες. Ἂν δὲν ἀκολουθήσης τὶς ὁδηγίες μου, δὲν σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι μπορεῖς νὰ βγῆς νικητὴς ἀπ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω, τοῦ ἀπάντησε. Ἐξήγησέ μου τί θὲς νὰ πῆς.

—Νὰ μὴ κάνης γνωριμίες ἔξω ἀπὸ τὸ «ρίγκ», μοῦ εἶπε μὲ σοβαρότητα. Νὰ φοβᾶσαι τὶς γυναῖκες καὶ νὰ μὴ δεχθῆς ποτὲ νὰ βγῆς μόνος σου ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο.

—Εἶμ' ἄρκετὰ δυνατός, τοῦ φώναξα κι' οἱ Ἀμερικανοὶ σέβονται τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν γερὰ χέρια. Ὥστε, μὴν ἀνησυχῆς καὶ θὰ τὰ καταφέρω.

—Εἶσαι ξεροκέφαλος! φώναξε. Κι' ὁ Θεὸς νὰ βάλη τὰ χέρι του γιὰ νὰ μπορῆς νὰ πάρης τὰ πόδια σου, ὅταν θὰ γυρίσουμε στὴν πατρίδα.

Τώρα ποὺ ἡσύχασα ἀπὸ τὶς περιπέτειες αὐτοῦ τοῦ ταξειδιοῦ, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ μάνατζέρ μου εἶχε δίκηο. Ἀλλὰ ποῦ μποροῦσα νὰ φανταστῶ αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ πράγματα ποὺ μοῦ συνέβησαν; Ἀκοῦστε μερικὲς ἀπὸ τὶς ἱστορίες, ποὺ μοῦ σκάρωσαν οἱ θαυμασταί κι' ἡ θαυμάστριές μου καὶ θὰ μὲ δικαιολογήσετε.

Ἄρχισαν ἀπὸ τὸ πρῶτο κόλας βράδυ τῆς ἀφίξεώς μου.

Ἦταν δέκα ἡ ὥρα, ὅταν πῆγα νὰ ἡσυχάσω στὸ δωμάτιό μου. Μιὰ καμαριέρα ἐξαιρετικῆς ὡμορφιᾶς, μοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα, ἄναψε τὸ φῶς, μοῦ ἔσιαξε ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ μαξιλάρια τοῦ κρεββατιοῦ μου κι' ἔπειτα ἦρθε κοντὰ στὴν πολυθρόνα, ποὺ εἶχα ξαπλωθῆ, κάθησε καταγῆς καὶ μοῦ εἶπε μ' ἀπλότητα:

—Μίστερ Καρνέρα, ἀκουμπῆστε τὸ πόδι σας στὸ γόνατό μου, γιὰ νὰ σᾶς λύσω τὰ παπούτσια.

Κύτταζα τὰ λεπτὰ καὶ μανικιουρισμένα χέρια της καὶ τὶς τεραστιες... μαοῦνες ποὺ φοροῦσα.

—Εὐχαριστῶ, τῆς εἶπα, θὰ τὰ λύσω μόνος μου. Ἄλλωστε, εἶνε τόσο λεπτὰ τὰ δάχτυλά σας, ὥστε δὲν θὰ τὰ καταφέρουν.

Ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε τόσο πολύ, ὥστε στὸ τέλος τὴν ἄφησα νὰ μὲ περιποιηθῆ. Παιδεύτηκε μισὴ ὥρα γιὰ νὰ λύση τὸ καθένα. Εἶχε κοκκινίσει, ἀναστέναζε, δάγκωνε τὰ χείλη της καὶ κάθε τόσο μοῦ χαμογελοῦσε. Ἔβαλε ὅλη τὴ δύναμί της γιὰ νὰ τὰ τραβήξη ἀπὸ τὰ πόδια μου. Δὲν ἄργησε φυσικὰ νὰ ξαπλωθῆ ἀνάσκελα σ' ὁ χαλί. Τὴ λυπήθηκα. Τὴν σήκωσα σὰν πούπουλο καὶ τὴν ἔβαλα νὰ καθήση σ' ἕνα καναπέ.

—Χτυπησατε πουθενά; τὴ ρώτησα ἀνήσυχος.

Μοῦ ἔδειξε μ' ἕνα μορφασμὸ πόνου τὸν ξεγδαρμένο ἀγκωνά της. Χωρὶς νὰ ξέρω τί κάνω, ἔσκυψα καὶ τὸν φίλησα. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ δέχτηκα ἕνα τόσο δυνατὸ χαστοῦκι, ποὺ τὰ μάτια μου πέταξαν σπίθες. Ἡ ὥμορφη καμαριέρα εἶχ' ἐξαγριωθῆ:

—Εἴσαστε κι' ἐσεῖς, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνδρες. Κρῖμα! Μοῦ χαλάσατε τὴν πιὸ ὥμορφη περιπέτειά μου! μοῦ εἶπε, κλαίγοντας ἀπὸ τὸ πεῖσμα της.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἔφυγε τρέχοντας ἀπὸ τὸ δωμάτιό μου. Δὲν τὴν ξαναεῖδα πειά. Τὴν ἄλλη μέρα ἔμαθα ὅτι ἡ ὥμορφη καμαριέρα μου ἦταν ἡ κόρη τοῦ βιομηχάνου Λοΰϊς Τένφελντ. Ἡ μὶς Τένφελντ, λοιπόν, εἶχε βάλει στοίχημα μὲ τὶς φίλες της ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ ἐξακριβώση ἂν συγκινοῦμαι ἢ ὄχι ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Ἂν δὲ ἤμουν ὅπως κι' οἱ κοινοὶ θνητοί, θὰ μοῦ ἔδινε ἕνα ἠχηρότατο χαστοῦκι. Καὶ φυσικά, ἀφοῦ εἶμαι κι' ἐγὼ ἄνθρωπος τὶς ἔφαγα ἀπὸ μιὰ γυναῖκα.

* * *

Ἕνα πρωῖ πάλι, στὸ χῶλ τοῦ ξενοδοχείου, ἐνῶ ὁ μάνατζέρ μου ἦταν ἀπησχολημένος μὲ τὴν ἀλληλογραφία μου, εἶδα δυὸ ἀστυνόμους νὰ μὲ πλησιάζουν.

—Ἀκολουθῆστε μας, μοῦ εἶπαν μ' εὐγένεια. Σᾶς θέλει ἐπειγόντως ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀσφάλειά σας. Μὴ χάνετε οὔτε ἕνα λεπτό. Δὲν πειράζει, θὰ εἰδοποιήσουμε τηλεφωνικῶς τὸ μάνατζέρ σας.

Καὶ πρὶν νὰ τοὺς ἀπαντήσω, μ' ἐπιβίβασαν σ' ἕνα αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖο ξεκίνησε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Μετὰ μιὰ ὥρα, σταμάτησε τέλος μπροστὰ σ' ἕνα μέγαρο. Ἕνας μεγαλοπρεπὴς ὑπηρέτης μὲ μπλὲ ἄμφιεα ἄνοιξε τὴν πορτιέρα τ' αὐτοκινήτου, ὁποκλίθηκε καὶ μ' ὡδήγησε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ μεγάρου. Σὲ κάθε σκαλοπάτι, στεκόταν ἀκίνητος σὰν ἄγαλμα ἕνας λακές, βαρύτιμα χαλιὰ ἔπνιγαν τὸν κρότο τῶν βημάτων μας κι' ἡ εὐρύχωρες αἴθουσές του ἦταν στολισμένες μὲ ζωγραφικοὺς πίνακες κι' ἀγάλματα μεγάλης ἀξίας. Οἱ ἀστυνομικοὶ στάθηκαν ὕστερ' ἀπὸ λίγο μπροστὰ σὲ μιὰ βιβλιοθήκη καὶ πάτησαν ἕνα ἠλεκτρικὸ κουμπί. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἐκείνη ὑπεχώρησε κι' εἶδα ἕναν κατάφωτο διάδρομο.

—Πολὺ παράδοξος εἶν' αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, σκέφθηκα. Τὸ σπίτι του μοιάζει μᾶλλον μὲ καταφύγιο μοντέρνων ληστῶν.

Ἕνα δαιμονισμένο κουδούνισμα, ἀνήγγειλε τὴν ἄφιξί μας. Καὶ ξαφνικά, οἱ συνοδοί μου ἄνοιξαν μιὰ ἀόρατη πόρτα. Βρέθηκα τότε σὲ μιὰ αἴθουσα συνεδριάσεων. Ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων σηκώθηκε ἀπὸ τὶς θέσεις του γιὰ νὰ μὲ χαιρετήση. Ὁ πιὸ ἡλικιωμένος ἀπ' αὐτοὺς μὲ πλησίασε, μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε:

—Οἱ «λευκοὶ πάνθηρες» σοῦ εὔχονται τὸ «καλῶς ἤρθες» στὴν Ἀμερική. Εἴμαστε ἀπὸ τοὺς πιὸ θερμοὺς θαυ-

Οἱ γίγαντες Μπάερ καὶ Πρίμο Καρνέρα, κρατοῦντες ἕνα πιτσιρίκο ἤθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου, τὸν Σπίνκυ τῆς «Μετρό».

μαστάς σου, γιατί ἡ γροθιά εἶνε τὸ σύμβολό μας! Ἐλπίζω δὲ νὰ συγχωρήσης τὸ μικρὸ ψέμμα ποὺ μεταχειρισθήκαμε γιὰ νὰ σέ φέρουμε στὴ Λέσχη μας.

Ἔπειτα μὲ παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δώσω μερικὰ μαθήματα τῆς τέχνης μου. Πράγμα ποὺ τὸ ἔκανα εὐχαρίστως. Κατόπιν ἔπιαν στὴν ὑγειά μου πολλὲς μποτίλλιες σαμπάνια καὶ μὲ παρέδωσαν πάλι στοὺς δυὸ ἀστυνομικούς, γιὰ νὰ μ' ὁδηγήσουν στὸ ξενοδοχεῖο μου. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν μαζύ μας κι' ἡ φίλη τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν «λευκῶν πανθήρων». Ἦταν μιὰ γυναῖκα ἐξαιρετικῆς ὡμορφιᾶς ποὺ μ' ἔκανε νὰ στείλω... περίπατο ὅλες τὶς συμβουλὲς τοῦ μάνατζέρ μου. Πέρασα μαζύ της μιὰ ὑπέροχη μέρα, ἔχοντας ἐννοεῖται τὴν ἄδεια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν παραδόξων κακοποιῶν. Ὅσο γιὰ τὸν ἄτυχο προπονητή μου, τράβηξε τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του.

* * *

Καὶ τώρα θὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν πιὸ ὡμορφη περιπετειά μου μὲ τὴ Μύρνα Λόϋ, τὴν χαριτωμένη πρωταγωνίστρια τοῦ ἔργου τοῦ φίλου μου Μάξ Μπάερ. Ἦταν ἡ πιὸ παράδοξη γυναῖκα ποὺ ἐγνώρισα. Μὲ θαύμαζε γιὰ τὴ δύναμί μου, μά καὶ μὲ φοβόταν.

—Εἶσαι ἓν' ἄγριο θηρίο! μοῦ ἔλεγε ὅταν τύχαινε νὰ μ' ἐπισκεφθῆ τὴν ὥρα ποὺ γυμναζόμουν.

Ἐγώ, γιὰ νὰ διασκεδάζω, τὴ σήκωνα μὲ τὸ ἕνα χέρι μου καὶ τὴ χόρευα σὰν μικρὸ παιδί. Ἡ Μύρνα Λόϋ θυμωμένη, μὲ χτυποῦσε στὸ στῆθος, μὲ δάγκωνε στὰ χέρια καὶ μοῦ τραβοῦσε τὰ μαλλιά. Μιὰ μέρα μοῦ εἶπε σοβαρά :

—Θὰ σέ παντρευόμουν, ἀλλὰ φοβᾶμαι μήπως μὲ λυώσεις καμμιὰ φορὰ μέσ' στὰ χέρια σου. Ὁ θυμός σου θὰ εἶνε τρομερός. Ὅσο γιὰ μένα, δὲν σοῦ ὑπόσχομαι αἰώνια πίστι καὶ ἀγάπη. Αὐτὰ τὰ αἰσθήματα εἶν' ἄγνωστα στὴν Ἀμερική. Ὁ καθεὶς ἐδῶ κάνει τὸ κέφι του. Ἂν ἤσουν λιγώτερο δυνατός, θὰ μποροῦσες ἴσως νὰ γίνης σύζυγός μου. Μὰ ὅπως σοῦ εἶπα, φοβᾶμαι τὴ.. θηριωδία σου. Γι' αὐτὸ καλύτερα νὰ μείνουμε δυὸ φίλοι.

Πέρασα μὲ τὴ ὡμορφη «βεντέττα» μερικὲς ἑβδομάδες... ποὺ μ' ἔκαναν νὰ χάσω ἀρκετὰ κιλὰ ἀπὸ τὸ βάρος μου! Ὁ μάνατζέρ μου, γιὰ νὰ δώση ἕνα τέλος σ' αὐτὲς τὶς περιπέτειές μου, ἀναγκάσθηκε νὰ μοῦ κρύβη τὰ ροῦχα κι' ἐγώ βέβαια δὲν τολμοῦσα νὰ βγῶ στὸ δρόμο μὲ τὸ κοστοῦμι τῆς γυμναστικῆς. Ἔτσι μπόρεσε νὰ μὲ προγυμνάση γιὰ τὸν μεγάλο ἀγῶνα. Μὰ τί τὰ θέλετε. Ἡ Ἀμερικὴ θὰ μοῦ μείνη ἀλησμόνητη, γιατὶ δοκίμασα ἐκεῖ πέρα τὶς πιὸ ὡμορφες περιπέτειες τῆς ζωῆς μου».

Κι' ἀλήθεια, ὁ Πρίμο Καρνέρα εἶχ' ἕνα πλῆθος ἐπεισόδια μὲ τὰ τρελλὰ «γκὲρλς» τοῦ Νέου Κόσμου, τὶς ἐκκεντρικὲς «βεντέττες», τὶς διάφορες «βασίλισσες» καὶ τοὺς τολμηροὺς «γκάγκστερς». Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε εὔκολο νὰ το καταλάβη κανείς. Ὁ Πρίμο Καρνέρα δὲν νίκησε τὸν ἰσχυρὸ ἀντίπαλό του.

Ὅσο γιὰ τὸ Μάξ Μπάερ, πρέπει νὰ εὐγνωμονῆ τὶς ὡμορφες γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ κατώρθωσαν μὲ τὶς περιπετειές τους νὰ κουράσουν τὸν Ἰταλὸ πρωταθλητὴ καὶ νὰ τὸν κάνουν ἀκίνδυνο!...

ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΝΤΛΕΥ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Στὴν Κωνσταντινούπολι, σύμφωνα μὲ τὶς ἀνταποκρίσεις τῶν ἐκεῖ Ἄγγλων δημοσιογράφων, ἀνεκαλύφθη ἕνας τάφος τοῦ 15ου αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὴν ἑξῆς ἐπιτυμβία ἐπιγραφή :

«Ἐνθάδε κεῖται ὁ Λεωνίδας Θεοτόκης. Πέθανε ἐξ αἰτίας τῆς πεθερᾶς του».

Ποιὸς ἦταν ὁ Θεοτόκης αὐτὸς καὶ ποιὰ ἡ ἱστορία του, κανένας δὲν ξέρει.

* * *

Στὴ Βεγκάλη, οἱ ἰθαγενεῖς, πάνω ἀπὸ τὶς τεχνητὲς λιμνοθάλασσες, μέσα στὶς ὁποῖες διατηροῦν καὶ διατρέφουν ἐκλεκτὰ εἴδη ψαριῶν, τοποθετοῦν μεγάλες ἀμπρέλλες, γιὰ νὰ μὴ ψοφοῦν τὰ ψάρια ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ζέστη.

Ἡ ὀμπρέλλες αὐτὲς εἶνε κατασκευασμένες ἀπὸ ἀκατέργαστη ψάθα μπαμποῦ.

* * *

Ὑπάρχει ἕνα εἶδος κονθάρου, ὁ ὁποῖος ὁσάκις θέλει νὰ διαφύγη ἀπὸ τοὺς διώκτες του, ἐξ ἀπολύει... νέφη καπνοῦ!

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ γνώμη τοῦ Λαμπρυγιὲρ ὅτι ὁ ἔρως ἔρχεται ἔξαφνα, δὲν εἶνε καθόλου σωστή. Ὅλα στὴ φύσι ἔρχονται ἔπειτα ἀπὸ κάτι ἄλλο, ποὺ προετοιμάζει τὸν ἐρχομό τους, σημειώνουν βαθμαία ἀνάπτυξι καὶ κατόπιν χάνονται σιγά-σιγά. Μέγας Ναπολέων

* * *

Πιὸ φωτεινὴ καὶ δυνατὴ χαρὰ δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν ἄνδρα ἄλλη ἀπὸ αὐτὴ ποὺ αἰσθάνεται, ὅταν, ἔπειτα ἀπὸ μακρυὰ ἀπουσία, ἀναπαύεται στὴ θερμὴ ἀγκαλιὰ τῆς ἀγαπημένης του. Β. Οὔγκὼ

* * *

Ζωὴ = Ἔρως, καὶ Ἔρως = Ζωή. Γεωργία Σάνδη

* * *

Ἡ ἀγαθὴ ἀνάμνησις μεταξὺ ἑνὸς ἔρωτος εἶνε ἡ τελειότερη φιλία μεταξὺ ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ μιᾶς γυναικός. Λατοὺρ

* * *

Ἡ γυναῖκα δὲν θέλει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶ, παρὰ μόνο γενναιοψυχία καὶ τρυφερότητα. Δνὶς Ντ' Ἐσπινάς

* * *

Ὁ ἔρως εἶνε μιὰ φωτιὰ ποὺ διαρκῶς ἀναζωογονεῖται. Εἶνε τὸ φοβερώτερο, τὸ ὡραιότερο καὶ ἀπομονητικώτερο ἔργο τῆς ζωῆς. Γι' αὐτὸ μιὰ καὶ δυὸ ἀγάπες δὲν ἀρκοῦν γιὰ νὰ ἀναγεννήσουν ἢ νὰ καταστρέψουν μιὰ δυνατὴ ψυχή !... Ἀλφρ. Μυσσὲ

* * *

Ὁ ἔρως εἶνε ἕνα ἀκάνθινο στεφάνι, ποὺ ἀνθίζει καὶ σκεπάζεται μὲ τριαντάφυλλα, ὅταν τὰ μαλλιὰ ἀρχίζουν ν' ἀσπρίζουν. Α. Ντωντὲ

* * *

Δὲν ὑπάρχει πιὸ φοβερὸς πόνος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἐρωτευμένος, ὅταν πρωταρχίζει ν' ἀμφιβάλλη γιὰ τὴ σταθερότητα καὶ τὴ δύναμι τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγαπημένης του. Μοντεσκιὲ

* * *

Ἀλλοίμονο σ' αὐτὸν ποὺ ἔχει τὴ δύναμι νὰ κλείνη στὴν ψυχή του μόνο τὸν ἔρωτα, κ' ὄχι τὴ λησμονιά. Μ. Γκόρκυ

* * *

Τὸ πιὸ μάταιο πρᾶγμα στὸν κόσμο εἶνε νὰ δίνη κανεὶς μιὰ συμβουλή, ὅταν τοῦ τὴν ζητάει ἕνας ἐρωτευμένος. Παῦλος Νιρβάνας

* * *

Δυὸ μόνο θεότητες ὑπάρχουν : ὁ ἔρως καὶ ὁ θάνατος. Τίς λατρεύω μὲ δέος ! Τριστὰν Μπερνὰρ

* * *

Ὅλα τὰ πράγματα, ὅλες ἡ ἀξίες τῆς ζωῆς, γίνονται πρακτικώτερες μέρα μὲ τὴν ἡμέρα καὶ μόνο ὁ ἔρωτας τῶν ποιητῶν χάνει διαρκῶς τὴν ἐπαφή του μὲ τὴν γῆϊνη ἀτμόσφαιρα. Ἰούλιος Κλαρετὶ

* * *

Τὸ ὡραῖο εἶνε καὶ ἠθικὸ καὶ ὠφέλιμο. Ὁ ἔρως εἶνε τὸ ὡραιότερο δῶρο τῆς φύσεως. Ὅποιος τὸν ἀρνεῖται ἢ τὸν κατακρίνει, πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἀνήθικο καὶ βλαβερὸ στοιχεῖο τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Αἰμίλιος Φαγκὲ

* * *

Ὡραῖο λουλοῦδι ἡ ἀγάπη, ἀλλ' ἔχει καὶ τ' ἀγκάθια του, τὰ ὁποῖα, ἀλλοίμονο, προκαλοῦν πληγὲς ἀγιάτρευτες. Κα Λεζουὲρ

* * *

Ἓξ γυναῖκες μποροῦν νὰ μιλοῦν ταυτοχρόνως καὶ νὰ συνεννοοῦνται θαυμάσια, ἐνῶ δυὸ ἄνδρες εἶνε ἀδύνατο νὰ συνεννοηθοῦν. Α. Κὰρ

* * *

Ὁ κ. Ἔρωτας καὶ ἡ κ. Κρίσις ἔχουν πάρει ἀπὸ καιρὸ διαζύγιο. Πιὲρ Λοτὶ

* * *

Ὅλες ἡ γυναῖκες θὰ ἦσαν τίμιες, ἂν ἦσαν εὐτυχισμένες. Καὶ θὰ ἦσαν ὅλες εὐτυχισμένες, ἂν ἦταν δυνατὸν ὅλες νὰ εἶχαν καλοὺς ἄνδρες. Κα Βωτιὲ

* * *

Ἡ ἐλπίδες τῆς γυναίκας μοιάζουν μὲ τὶς ἀχτῖνες τοῦ ἥλιου, τὶς ὁποῖες σβήνει ἡ παραμικρὴ σκιά. Ι. Ἔλλιοτ

* * *

Πόσο διαφέρουν, μὰ τὴν ἀλήθεια, ὁ ἄνδρας κ' ἡ γυναῖκα. Ὁ ἄνδρας κρατάει καλύτερα τὸ ξένο μυστικὸ ἀπὸ τὸ δικό του, ἐνῶ ἡ γυναῖκα κρατάει τὸ δικό της μυστικὸ καλύτερα ἀπὸ τὸ ξένο. Σαλιβάνδ

* * *

Ἡ γυναῖκα εἶνε πάντα φρονιμώτερη ἀπὸ τὰ τετράποδα, ἐνῶ ὁ ἄνδρας ὄχι σπάνια εἶνε μωρότερος κ' ἀπ' τὸ πιὸ ἠλίθιο ζῶο ! Μπουαλὼ

* * *

Ἡ γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρη ἕνα πρόσωπο, τὸ ὁποῖο νὰ μὴν εἶνε κατώτερό της στὴν ὡμορφιά. Λερμοντὼφ

* * *

Ἀγαπᾶτε τὶς γυναῖκες καὶ μὴ προσπαθῆτε νὰ τὶς καταλάβετε. Οὐΐδα

* * *

Μεταξὺ τῶν γυναικῶν δὲν ὑπάρχει φιλία. Ζὶλ